

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 9437 af 23/05/2023 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-80-0958

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2023-80-0958

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-80-0958

Frihedsbrevet får ikke kritik for at afvise sletning af artikler

En person, som var direktør for en række virksomheder, klagede til Pressenævnet over, at Frihedsbrevet ikke ville slette en række artikler bragt i 2022, som indeholdt kritisk omtale af personen med beskyldninger om en mistænkelig og mulig ulovlig forvaltning af offentlige midler, som hendes virksomheder modtog. Nævnet fandt ikke anledning til at udtale kritik af Frihedsbrevet. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at personen havde indtaget en fremtrædende rolle som direktør for virksomheder, der havde udført opgaver på vegne af offentlige myndigheder, sagens karakter, alvor og aktualitet.

[Klager] ved advokat Finn Walther Petersen har klaget til Pressenævnet over, at Frihedsbrevet har afvist hendes anmodning om at slette artiklerne *"Selvudnævnt ildsjæl skylder et stort millionbeløb: Købte rejser, skønhedsbehandlinger og finansierede heste med offentlige midler"*, *"Velfærdsdirektør brugte offentlige midler på heste, rejser og tøj: Imens manglende voldsudsatte kvinder mad og varme"*, *"Omstridt koncerndirektør mistede millionkontrakt med Kriminalforsorgen: Udviste "personlig interesse" i flere indsatte"* og *"Omstridt direktør rekrutterede pædofil i fængslet: Blev ansat på tilbud for udsatte borgere"*, som blev bragt henholdsvis den 26. august 2022, 5. september 2022, 7. september 2022 og 21. september 2022 på frihedsbrevet.dk, idet hun mener, at god presseskik derved er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

De påklagede artikler

Frihedsbrevet bragte den 26. august 2022 artiklen *"Selvudnævnt ildsjæl skylder et stort millionbeløb: Købte rejser, skønhedsbehandlinger og finansierede heste med offentlige midler"* på frihedsbrevet.dk.

Af artiklen fremgår følgende:

"Det korte af det lange

[Klager] sælger sig selv som en ildsjæl, der hjælper mennesker med ondt i livet.

Af samme grund har staten siden 2007 sendt et hav af opgaver og millioner af skattekroner ud i hendes behandlingstilbud, der henvender sig til fx misbrugere, voldsramte kvinder, arbejdsløse og psykisk syge.

[Klager]s kunder tæller blandt andre danske kommuner, regioner og Kriminalforsorgen, og ifølge hende selv har hun via sine otte forskellige afdelinger og 50 ansatte hjulpet tusindvis af udsatte danske borgere gennem årene.

Men nu viser det sig, at velfærdsdirektøren har forvaltet de offentlige millioner på en måde, som eksperter kalder både mistænkelig og i strid med loven.

Frihedsbrevet har fået adgang til lækkede kontoudtog fra hendes koncern, som afslører store, opsigtsvækkende udgifter til for eksempel heste, rejser, skønhedsbehandlinger og bøder. Dokumenterne afslører også, at det har stået på i årevis.

Forbruget er der tilsyneladende ingen, der har opdaget eller stoppet undervejs. I dag mener Kammeradvokaten dog, at [Klager] har handlet så uansvarligt, at hun bør forhindres i at drive lignende sociale tilbud i fremtiden.

Derfor verserer der på nuværende tidspunkt en sag om konkurskarantæne mod [Klager]. Sagen blev indledt, efter hele hendes koncern i 2021 gik konkurs, og en kurator i den forbindelse kunne påpege alvorlige problemer såsom udgifter af privat karakter samt en mangelfuld og ulovlig bogføring.

Tilbage står forskellige kreditorer - herunder det offentlige med et samlet krav på næsten 14 millioner kroner i den konkursramte direktørs virksomheder. Det viser kuratorredegørelser fra marts i år, som Frihedsbrevet er i besiddelse af.

[Klager] selv afviser dog al kritik af hendes måde at forvalte offentlige midler på, og hun kalder udgifterne for "helt naturlige".

Derfor er det vigtigt

[Koncernen]s konkurs og milliongæld er et eksempel på, hvordan offentlige midler tiltænkt den sociale indsats og velfærd kan gå tabt.

En aktindsigt fra december viser, at alene Socialstyrelsen siden 2020 har oparbejdet et beløb på 5,5 millioner kroner, som de har til gode ved private tilbud, der enten er gået konkurs, eller som er blevet bedt om at tilbagebetale midler på grund af manglende regnskaber. Offentlige pulje- og tilskudsmidler, som ellers skulle være gået til for eksempel psykisk syge, udsatte børn, voldsramte kvinder eller hjemløse.

Desuden rejser sagen om [Klager] følgende spørgsmål fra eksperter: Hvorfor er myndigheder blevet ved med at poste millionbeløb i et firma, der længe har haft alvorlige regnskabsmæssige problemer?

Det har vi fundet ud af

Det interne regnskabsmateriale, som Frihedsbrevet er kommet i besiddelse af, er udpluk fra perioden 2016 til start 2020 og dækker primært hovedvirksomheden [Virksomheden].

De samlede udgifter, der optræder på de lækkede kontoudtog, er altså kun et mindre indblik i det samlede forbrug i [Klager]s koncern. Alligevel springer en lang række poster, eksperter i øjnene.

"I helikopter-niveau kan man jo konstatere, at det er reglen frem for undtagelsen, at butikken kører med et gigantisk underskud. Og man kan konstatere, at der på trods af det store underskud bruges enorme midler på ting, som jeg har meget svært ved at finde relevante for sociale tilbud" lyder det for eksempel fra registreret revisor [Revisoren], der har over 30 års erfaring med at revidere tilbud, der drives med offentlige midler.

Alene på de brudstykker af kontoudtog, som Frihedsbrevet har fået adgang til, er der for eksempel udgifter til rejser og flybilletter for mindst 82.000 kroner, konstant og dyr leje af sommerhuse samt opstaldning og foder til dyr og heste på næsten en kvart million.

Samtidig har Frihedsbrevet talt med en lang række tidligere medarbejdere, som hverken genkender ture til La Santa Sport eller heste som en del af behandlingen til de syge, udsatte borgere.

Andre mistænkelige poster er for eksempel en udgift, som optræder flere gange, på 5000 kroner til en klinik, der tilbyder botox- og fillerbehandlinger. Derudover adskillige køb ved negleklubber, et fitnesscenter-abonnement samt et kostbart forløb ved en personlig træner og kostvejleder.

”Det kan jeg, uanset om jeg tager de mest positive briller på, simpelthen ikke dreje på en måde, så jeg kan se, at det er relevant for et socialt tilbud. Og man får jo på fornemmelsen, at der mere har været tale om en ejer, der har skullet shines op,” siger revisor [Revisoren] i den forbindelse.

Af samme årsag er regnskaberne - både de lækkede og de offentligt tilgængelige - rystende læsning for [Eksperten], der er ekspert i erhvervsøkonomi og jura samt seniorrådgiver ved Aalborg Universitet.

”Enten svindler hun, eller også er hun sådan en, der ikke forstår, at når man har et selskab, så er der altså nogle regler, der skal overholdes, og nogle ting, der skal gøres på en bestemt måde,” lyder det kort og godt.

Kan hun bare have lånt firmakortet en gang imellem?

”Man kan godt have en mellemregning, men praksis omkring dét, der hedder ulovlig kapitalejerlån, er jo ret stramme. Så man kan ikke bruge sin virksomhed som kassekredit. Altså, det kan man bare ikke.”

Er det misbrug af virksomhedens likviditet?

”Ja. Og ulovlig kapitalejerlån. Og det er det, der er tale om her. Og det er jo så yderligere misbrug af det mandat, hun har som direktør og leder.”

Tøj, take-away og sommerhuse

Som beskrevet giver de lækkede dokumenter primært indsigt i dele af forbruget i hovedvirksomheden [Virksomheden]. Firmaet har også tidligere gået under navnene [Virksomhedsnavn A] og [Virksomhedsnavn B].

Herfra dokumenterer et kontoudtog fra 2017 fx, at der på bare 12 dage blev shoppet tøj for sammenlagt 13.323 kroner, da der blev handlet i både H&M, Vero Moda, Kaufmann og mærkevarebutikken Wood Wood.

Derudover blev der på de 12 dage brugt 5.000 kroner i en skønhedsklinik, 3.731 kroner på takeaway samt 14.000 og 7.000 kroner på at leje sommerhus.

Særligt udgifterne til leje af sommerhus er værd at dvæle ved. Det er nemlig langt fra en enlig svale i [Klager]s regnskaber.

Fra 2016 til og med starten af 2018 er der i kontoudtogene mere eller mindre konstant udgifter til såkaldt ”leje af sommerhus”. Alene hovedvirksomheden bruger som minimum 343.000 kroner på sommerhuse på lidt over to år. Altså langt over en kvart million.

Samtidig med sommerhuslejen afholder firmaet udgifter til blandt andet ”Spies”, ”La Santa Sport” og forskellige flyselskaber, ligesom der bliver hævet kontanter i både Grækenland og Las Palmas samt tanket benzin i Tyskland og Italien.

”Der kan godt være ferie-udgifter i sociale tilbud. Så hvis de her ture med Spies og til La Santa stod alene - altså hvis det var de eneste penge, der gik til ferier i den her fireårige periode, så ville jeg ikke gøre over det. Men når det står ved siden af sommerhusleje flere gange i måneden, så begynder det at se mærkeligt ud,” lyder reaktionen fra revisor [Revisoren].

Samme skepsis finder man hos koncernens daværende eksterne bogholder. Ifølge en mail til tilsynet opsigde vedkommende samarbejdet med [Klager] i 2020.

”Der er tale om leje af [Klager]s eget sommerhus, som i øvrigt udlejes via bureau, og der foreligger ikke bilag på lejeforholdet. Der er ikke indskrevet borgere i tilbud, som har brug for ophold i sommerhus, og der har ikke været afholdt personalerelaterede arrangementer,” skriver medarbejderen.

I mailen beskyldes velfærdsdirektøren også for at lave ”uforholdsmæssigt mange ikke-dokumenterede betalinger eller betalinger af privat karakter”.

”Transaktionerne varierer fra mindre overførsler (fx lommepenge til hendes børn) til større beløb såsom udlandsrejser for [Klager] og hendes børn,” står der blandt andet.

Hvis dét passer, betyder det altså, at [Klager] har beriget sig selv og sin familie med offentlige midler. Fx ved at udleje sit sommerhus til de behandlingstilbud, hun selv har været direktør for, selvom hverken de udsatte borgere eller hendes ansatte har skullet bruge det.

Bøder og dyrt hestehold: ”Ligner tyveri af offentlige midler”

De tvivlsomme posteringer stopper dog langt fra med leje af sommerhuse, køb af ferierejser, eventuelle botox-behandlinger og tøj-shopping.

En udgift fra [Klager]s regnskaber, som revisor [Revisoren] kategorisk vil sige, er ulovlig, er de mindst 44.000 kroner, som virksomhederne ifølge kontoudtogene har brugt på parkeringsbøder, fartbøder og udgifter til politiet.

”Fartbøder og den slags, er der ingen tvivl om, er en personlig udgift. Det vil sige, at den person, der enten har trykket for hårdt på speederen eller parkeret ulovligt, selv skal betale udgiften. Så det er simpelthen bare et no go,” siger han.

Som tidligere beskrevet har [Koncernen] også afholdt enorme udgifter til dyr og heste. Herunder til opstaldning, forsikringer, foder og udstyr. Alene i de lækkede kontoudtog løber beløbet op over 200.000 kroner.

Men selvom dyrene fylder stort i de interne regnskaber, er der overraskende nok ingen af de tidligere medarbejdere, som Frihedsbrevet har talt med, der genkender heste som en del af behandlingstilbuddene.

”Hestene har aldrig været i nærheden af vores patienter,” lyder det for eksempel fra en tidligere direktør i koncernen, som ønsker at være anonym.

En lækket købsaftale på den ene af hestene viser da også, at det er [Klager] selv og ikke hendes virksomhed, der står anført som køber.

Samtidig har velfærdsdirektøren lagt adskillige billeder på sociale medier, hvor hendes børn rider på de samme heste, som også optræder et utal af gange på de lækkede kontoudtog fra koncernen.

”Der er jo ingen tvivl om, at heste kan indgå i et socialt tilbud. Men hvis hverken borgere eller ansatte kan genkende, at de er blevet brugt i behandlingen, og sammenholdt med at direktørens børn bruger hestene, så er det jo igen et totalt no go,” siger registreret revisor [Revisoren] og fortsætter:

”Så ligner det igen finansiering af et privatforbrug, og det er jo direkte tyveri af offentlige midler. ”

[Revisoren] mener i øvrigt, at størstedelen af koncernens medarbejdere ville vide det, hvis der reelt indgik dyr i behandlingerne. Her henviser han til sin egen erfaring med tilbud, der netop tilbyder hestetterapi.

”I sådan et tilfælde er hestetapien jo trukket op som et hovedformål med stedet, og så står det alle steder; i brochurer, på hjemmesider, og kommunerne vil vide det og så videre. Så derfor kan jeg ikke

i min bedste fantasi forestille mig andet, end at det her er finansiering af privatforbrug,” siger han og fortsætter:

”Det er helt urealistisk, at heste kan fylde så meget i regnskaberne, men alligevel ikke være et kendt led af behandlingen ifølge medarbejdere. Det nægter jeg simpelthen at tro på.”

Frihedsbrevet har forhørt sig ved de kommuner, som ifølge erhvervsopslaget BIQ har været nogen af [Klager]s største kunder. Svaret lyder samstemmende, at de ikke har visiteret borgere med henblik på hestetterapi, og at de i det hele taget ikke genkender heste som en del af tilbuddene. Moderselskabet har heller ikke budgetteret med udgifter til heste, viser en aktindsigt ved tilsynet, og Frihedsbrevet har heller ikke kunnet finde heste nævnt hverken på firmaets hjemme- eller Facebook-side.

En væsentlig detalje

En interessant detalje er, at udgifterne er sket i en periode, hvor hovedvirksomheden mere eller mindre konsekvent kørte med overtræk på kontoen. Et overtræk på mellem cirka 100.000 og 700.000 kroner.

”Der har været brugt uforholdsmæssigt mange midler af [Klager] til private formål, i en tid hvor der var hårdt brug for at fokusere på organisationens samlede økonomi,” lyder det fra virksomhedens tidligere bogholder i en mail til tilsynet.

Sideløbende er der et utal af transaktioner virksomhederne imellem, der anføres som ”lån” eller ”afdrag på lån”.

For eksempel viser de lækkede kontoudtog, at [Klager]s kvindekrisecenter afdrager og overfører ikke mindre end 388.350 kroner til hovedvirksomheden på blot et halvt år.

Generelt er lånebeløbene i den høje ende og lyder på fx 63.000, 25.000 og 36.000 kroner.

”Den er jo helt gal. Højest sandsynligt har man gjort det, fordi man har brugt pengene i en kasse til at fylde et hul i en anden, men det er ikke normalt, at du må bruge offentlige penge til at låne ud mellem forskellige tilbud,” siger [Revisoren] og uddyber:

”Det er jo ikke særligt sparsommeligt at påtage dig den form for risiko. Hovedproblemet er, at de penge, du låner ud, er du ikke sikker på at få tilbage. Derudover er de penge, du låner ud, ofte blevet givet fra staten med et bestemt formål for øje - for eksempel til behandling af en specifik syg borger. Så at låne frem og tilbage på den måde, vil jeg mene, er lemfældig omgang med offentlige midler.”

Den overordnede konklusionen fra bankekspert og seniorrådgiver for Aalborg Universitet [Eksperten] er derfor også klokkeklar:

”Det her er under enhver kritik. Og det siger jeg, fordi hele standarden omkring bogføring, rapporteringen og måden at omgås egne udgifter og udgifter til offentlige formål på simpelthen ikke er i orden,” siger han.

Det store billede

[Klager]s virksomheder er nu alle gået konkurs, og hendes koncern står tilbage med en enorm gæld til blandt andre staten.

Pengene kunne være kommet sårbare, syge borgere til gode, men ser nu altså ud til at være gået tabt. Og eksperterne ærgrer sig over, at det overhovedet er kommet så vidt.

”Det, som irriterer mig ved det her eksempel, er, at alene når man kigger på de offentligt tilgængelige regnskaber, så var der allerede i 2018 - og også tidligere - problemer. Så der har jo været det, man kan kalde roderi, længe. Og det irriterer mig, at revisor og det offentlige ikke sætter ind langt tidligere,” lyder det fra seniorrådgiver [Eksperten].

Han forklarer, at de alvorlige forhold, som en kurator har opdaget, burde være flaget fra revisorerne. Og at de offentligt tilgængelige regnskaber burde have gjort myndighederne kritiske over for brugen af [Klager].

”Når jeg kigger på regnskabet fra 2018, står der fx, at hun har indregnet en bil og gæld i balancen, som ikke tilhører selskaber. Beløb på over en halv million. Allerede dér ville mine alarmklokker ringe, og jeg ville sige: ”Det her er simpelthen ikke i orden” og kalde på en langt mere tilbundsående undersøgelse,” siger han og fortsætter:

”Det kan da godt være, at dem, der kontrollerer de her tilbud, primært har fokus på virksomhedernes behandlingsmæssige arbejde og derfor ikke ser på den her økonomiske del, der også skal være i orden, men som så bare slet ikke er det. Men det er da også et kæmpe samfundsmæssigt og principielt problem.”

Direktøren afviser privatforbrug

[Klager] har i dag ændret navn til [Klager] og bor på en hemmelig adresse. Alligevel lykkes det Frihedsbrevet at finde hende i et sommerhusområde for at spørge ind til konkurserne.

”Altså, økonomi har aldrig interesseret mig på den måde. Altså, jeg har bare været optaget af, at vi skulle hjælpe de her mennesker og bare været total ildsjæl,” lyder det fra den tidligere direktør, som samtidig pure afviser at have brugt offentlige midler på private formål.

Hun ønsker ikke at få Frihedsbrevets journalister indenfor til et længere interview, men holder i døren fast i, at fx sommerhuse og heste har været brugt til borgerne i tilbuddene. Og hvad angår de alvorlige forhold, der påpeges i kuratorredegørelser, mener [Klager], at det er Kammeradvokaten, som er galt på den:

”Det er, fordi de har rodet rundt i det,” siger hun og forklarer:

”Det, de kan se, det er, at der er - jeg tror lige godt en million eller sådan noget - som ser ud for dem, som om jeg har smidt over i et andet selskab. Men det selskab, som de i papirene kalder enkeltmandsselskab, det er i virkeligheden moderselskabet. Og det er udlæg for noget løn. Så det er egentlig bare tilbageførsel af nogle midler.”

Skyder skylden på bogholderen

Inden Frihedsbrevet bliver bedt om at gå, fortæller [Klager] også, at hun holder sin tidligere bogholder ansvarlig for konkurserne. Hun påstår nemlig, at vedkommende stjal penge fra koncernen og derefter stak af og sendte falske

beskyldninger til tilsynet.

[Klager] siger i den forbindelse, at den pågældende bogholder er blevet politianmeldt, men direktøren har - på trods af Frihedsbrevets opfordringer - ikke sendt dokumentation for sin påstand. Bogholderen selv afviser anklagerne:

”Først og fremmest har jeg ikke taget nogen penge. Det næste er, at jeg heller ikke er stukket af, men selv sagde vores aftale med [Klager] op i juli 2020. Vi bogførte, fakturerede og kørte løn til og med august

2020. Herefter afleverede vi alle bilag til [Klager]s revisor,” fortæller bogholderen, der ønsker at være anonym af hensyn til den virksomhed, hun arbejder for.

Bogholderen har fremvist den mail, som hun sendte til [Klager] og hendes revisor, da hun i sin tid opsigte samarbejdet. Derudover har hun sendt dokumentation, der viser, at hendes arbejdsgiver har over 650.000 kroner til gode i [Klager]s konkursboer.

”Så faktisk er det [Klager], der skylder os penge. Fordi der er en del arbejde, hun aldrig betalte os for. ”

Bogholderen fortæller derudover, at hun har kontaktet politiet, som fortæller, at der ingen anmeldelser er på hende, og hun afviser at have sendt falske beskyldninger til tilsynet.

”Jeg har ikke oplyst noget, der er usandt. Jeg har bare beskrevet de ting, som vi har set og konstateret i forbindelse med det arbejde, vi har udført. Og senere så udleveret det materiale, som tilsynet og kurator har efterspurgt. ”

Henviser til sin advokat

Efter interviewet i sommerhusområdet fanger Frihedsbrevet også tidligere direktør [Klager] over telefonen for at forelægge hende udgifterne i de lækkede kontoudtog.

Også denne gang skydes skylden på bogholderen, som menes at have bogført forkert.

”Vi har haft en fuldstændig almindelig, sund virksomhed og hjulpet mange, mange, mange mennesker igennem rigtig mange år. Og det er jeg rigtig stolt af. Og er der så en eller anden klovn, der har bogført noget forkert. Jamen, så er det sådan, det er. Jeg ved jo heldigvis bare, at selv hvis hun (den tidligere bogholder red.) har bogført noget som værende mit private forbrug, jamen, så er der en mellemregning, og jeg har smidt mange flere penge ind i firmaet, end hun nogensinde kan have bogført forkert,” lyder svaret.

Men kontoudtog er jo, hvor man kan se, hvor pengene er gået hen. Det har jo ikke noget med bogføringen at gøre. Det har jo noget at gøre med, hvad der er brugt penge på.

”Altså, revisor kan jo i hvert fald se, hvad der er gået ud, og han kan også se, hvad der er gået ind. Og er der noget mellemregning, er der noget, der er bogført forkert, så er det det. ”

Fx kan vi se, at der er en masse udgifter til nogle skønhedsbehandlinger blandt andet. En klinik, der tilbyder botox- og fillerbehandlinger. Der er negleklipper, frisører, massage, håndlæsning og sådan nogle ting. Også et forløb ved en personlig træner.

”Okay. Jeg ved ikke, hvad det er, du kan se. Det er ikke noget, jeg sidder med. Jeg har ikke engang selv adgang til noget som helst længere jo. Så, altså ja. Og jeg tænker, at revisor har lavet en redegørelse, og har politiet nogle spørgsmål til noget, så er de jo velkommen til at kontakte mig. ”

Men du må vel kunne huske, hvad du brugte pengene på dengang. Altså, om der blev købt skønhedsbehandlinger og tøj for eksempel?

”Jamen, altså det er muligt (...) Vi har jo haft rigtig mange klienter i forløb. Vi har haft botilbud og så videre. Så mange af de der ting er jo fuldstændig naturlige. ”

Kan du huske, at der blev brugt penge på sådan noget som fartbøder og parkeringsbøder?

”Jamen, prøv at høre. Jeg vil slet ikke udtale mig nu. Og du er velkommen til at sende mig de der eventuelle spørgsmål, og så vil jeg vurdere det sammen med advokaten,” siger [Klager] og smækker røret på.

Efterfølgende har Frihedsbrevet sendt hende en lang mail med den fulde kritik fra denne artikel samt nogle opfølgende og overordnede spørgsmål. Direktørens svar er dog ganske kort og lyder helt enkelt, at påstandene i mailen ”er urigtige og bestrides”, og at der er ”et betydeligt antal faktuelle fejl”. ”

Frihedsbrevet bragte den 5. september 2022 artiklen *”Velfærdsdirektører brugte offentlige midler på heste, rejser og tøj: Imens manglende voldsudsatte kvinder mad og varme”* på frihedsbrevet.dk.

Af artiklen fremgår følgende:

”Det korte af det lange

En smuk gammel herregård omkranset af skøn natur, der skal hjælpe voldsudsatte kvinder.

Sådan lød beskrivelsen af [Krisecentret], som var et af direktør [Klager]s mange behandlingstilbud, inden hendes koncern gik konkurs sidste år.

Virkeligheden på krisecenteret var dog langt fra rosenrød.

Det viser dokumenter fra Socialtilsyn Syd. Her beskrev krisecentrets leder og medarbejdere nemlig, hvordan der var knappe ressourcer til indkøb af mad og værnemidler mod corona, hvilket var særligt alvorligt, da flere af de indskrevne var smittet med HIV og hepatitis.

Og det var ikke kun mad og værnemidler, som de voldsudsatte og sygdomsramte kvinder måtte undvære. Ifølge tilsynet var der også ”vanskeligheder med betaling af olie til fyret”, og medarbejdere oplevede problemer med at få udbetalt deres løn.

Oplysningerne står i skærende kontrast til Frihedsbrevets afsløringer af [Klager]s øvrige forbrug i hendes mange behandlingstilbud. Ifølge lækede kontoudtog og kuratorredegørelser brugte hun nemlig hundredtusindvis af offentlige kroner på fx heste, skønhedsbehandlinger og møbler.

Selv afviser [Klager] at have brugt midlerne forkert eller på private formål:

”Vi har jo haft rigtig mange klienter i forløb. Vi har haft botilbud og så videre, og så videre... Så mange af de der ting er jo fuldstændig naturlige,” lyder det.

Derfor er det vigtigt

Skatteborgerne har i årevis kastet millioner efter [Klager]s misbrugs- og behandlingscentre, og forskellige myndigheder har betroet hende opgaven med at hjælpe samfundets svageste.

Men nu mistænkes velfærdsdirektøren af både eksperter, tidligere medarbejdere og Kammeradvokaten for i årevis at have brugt dele af de offentlige støttekroner på sig selv og sine nærmeste.

Penge, som altså var øremærket udsatte borgere.

Det har vi fundet ud af

I april sidste år, da corona stadig rasede, valgte Socialtilsyn Syd at aflægge [Krisecentret] et uanmeldt tilsynsbesøg.

Besøget foregik, kun en måned inden [Klager]s konkurs, og noget tyder på, at hendes økonomiske problemer havde konsekvenser allerede på det tidspunkt. Krisecentrets leder og flere medarbejdere klagede nemlig over knappe ressourcer til indkøb af mad, varme og værnemidler.

Frihedsbrevet har også talt med en række tidligere medarbejdere på krisecentret. De ønsker alle at være anonyme, da de stadig arbejder med voldsudsatte kvinder, men fortæller samstemmende, hvordan de i lang tid - også før tilsynsbesøgene - kæmpede hårdt for at få enderne til at mødes.

”Vi blev ringet op af kvinder, fordi der var iskoldt i huset, da olieregningen ikke var betalt,” siger en tidligere medarbejder og fortsætter:

”Vi kæmpede hver uge for at få mad til kvinderne. Vi opgav for eksempel at få almindelige kontorartikler, for ellers kunne vi ikke betale regningerne. ”

Få uger efter det første tilsynsbesøg, tog Socialtilsynet ud til krisecentret igen. Her var der nu ”mad og olie på fyret”. Til gengæld fortalte flere medarbejdere, at de ikke havde fået løn.

Af den grund valgte tilsynet at sende en såkaldt agterskrivelse, hvor de påtænkte at lukke stedet.

Men så langt nåede sagen aldrig.

Kort efter blev tilbuddet nemlig erklæret konkurs efter en begæring fra Gældsstyrelsen, som beskriver, at krisecenteret skylder næsten 1,6 million kroner i blandt andet moms, A-skat og selskabsskat.

Mistede udsat kvindes ejendele

Efter konkursen måtte de udsatte kvinder, der også led af både misbrug og psykiske sygdomme, sendes videre i andre tilbud. Det viser en aktindsigt ved Socialministeriet.

”Det har været en hård pinse, både for medarbejdere og de 7 kvinder vi har brugt miniferien på at sende så godt videre, som det har været muligt,” skrev en medarbejder dagen før konkursen i et brev til socialminister Astrid Krag (S).

Og for en af de indskrevne kvinder fik konkursen særligt store konsekvenser.

”Det har efterfølgende vist sig, at en tidligere beboer på krisecenteret har haft opmagasineret private indbogenstande på krisecenterets adresse, som var blevet afhændet sammen med det inventar, der tilhørte [Virksomheden] under konkurs,” skriver Kammeradvokaten i sin kuratorredagørelse.

Heri står der også, at den tidligere beboer flere gange henvender sig i forsøget på at få sine ejendele tilbage, og at Kammeradvokaten forsøger at hjælpe hende.

”Kurator har i den forbindelse taget kontakt til krisecenterets tidligere leder med henblik på at finde frem til de pågældende indbogenstande. Kurator bemærker i den forbindelse, at de tidligere beboere på krisecenteret udgør en udsat samfundsgruppe, hvorfor kurator har valgt at yde rimelig bistand for at forsøge at bistå den pågældende borger med at få sine indbogenstande udleveret. ”

Kammeradvokatens forsøg viser sig dog at være forgæves.

Ekspert kritiserer økonomien

Mens medarbejdere og beboere kæmpede for at få det hele til at hænge sammen, så økonomien umiddelbart helt anderledes ud andre steder i koncernen.

Frihedsbrevet er kommet i besiddelse af lækkede kontoudtog, som viser et opsigtsvækkende forbrug på blandt andet heste, tøj, skønhedsbehandlinger og rejser.

Udgifterne er blevet gennemgået af eksperter, som i flere tilfælde kalder købene for både mistænkelige og i strid med loven.

”I helikopter-niveau kan man jo konstatere, at det er reglen frem for undtagelsen, at butikken kører med et gigantisk underskud. Og man kan konstatere, at der på trods af det store underskud bruges enorme midler på ting, som jeg har meget svært ved at finde relevante for sociale tilbud,” lyder det for eksempel fra registreret revisor [Revisoren], der har over 30 års erfaring med at revidere tilbud, der drives med offentlige midler.

Alene på de brudstykker af kontoudtog, som Frihedsbrevet har fået adgang til, er der for eksempel udgifter til rejser og flybilletter for mindst 82.000 kroner, konstant og dyr leje af sommerhuse samt opstaldning og foder til dyr og heste på næsten en kvart million.

Andre mistænkelige posterings er en udgift, som optræder flere gange, på 5.000 kroner til en klinik, der tilbyder botox og fillerbehandlinger. Derudover adskillige køb ved negleklipper og et kostbart forløb ved en personlig træner og kostvejleder.

”Enten svindler hun, eller også er hun sådan en, der ikke forstår, at når man har et selskab, så er der altså nogle regler, der skal overholdes, og nogle ting, der skal gøres på en bestemt måde,” lyder det fra [Eksperter], der er bankespart og seniorrådgiver ved Aalborg Universitet.

Eksperternes udtalelser bakkes på mange måder op af whistleblower-henvendelser fra medarbejdere og kuratorredegørelser; her mistænkes [Klager] nemlig for at have haft et stort privatforbrug med de offentlige midler.

”Kurator har bl.a. konstateret, at der er blevet afholdt udgifter, der fremstår som værende afholdt til en hesteklinik, renovering af et privat kolonihavehus samt betaling for møbler til privat brug,” står der fx i en redegørelse fra Kammeradvokaten i forbindelse med krisecentrets konkurs.

Det svarer hun

[Klager] har i dag ændret navn til [Klager] og bor på en hemmelig adresse. Dog finder Frihedsbrevet hende i et sommerhusområde, hvor det lykkes at få svar på nogle spørgsmål om konkurserne.

”Altså, økonomi har aldrig interesseret mig på den måde. Altså, jeg har bare været optaget af, at vi skulle hjælpe de her mennesker og bare været total ildsjæl,” lyder det fra den tidligere direktør, som pure afviser at have brugt offentlige midler på private formål.

[Klager] mener i den forbindelse, at det er Kammeradvokaten, som er galt på den:

”Det er fordi, de har rodet rundt i det,” siger hun og forklarer:

”Det, de kan se, det er, at der er - jeg tror lige godt en million eller sådan noget - som ser ud for dem, som om at jeg har smidt over i et andet selskab. Men det selskab, som de i papirene kalder enkeltmandsselskab, det er i virkeligheden moderselskabet. Og det er udlæg for noget løn. Så det er egentlig bare tilbageførsel af nogle midler. ”

Ydermere siger [Klager], at hendes konkurser skyldes en nu politianmeldt tidligere bogholder, som angiveligt skulle have stjålet penge fra virksomheden og efterfølgende sendt falske beskyldninger om hende til myndighederne.

[Klager] har ikke villet sende dokumentation for den påståede politianmeldelse af den tidligere bogholder, som selv afviser alle anklager over for Frihedsbrevet.

Efter interviewet i sommerhusområdet har Frihedsbrevet sendt [Klager] en mail med den fulde kritik samt nogle opfølgende og overordnede spørgsmål, der også går på forholdene omkring driften af krisecentret. Den mail svarer [Klager] kun ganske kort på.

Her skriver hun blot, at påstandene i mailen ”er urigtige og bestrides”, og at der er ”et betydeligt antal faktuelle fejl”. ”

Frihedsbrevet bragte den 7. september 2022 artiklen ”*Omstridt koncerndirektør mistede millionkontrakt med Kriminalforsorgen: Udviste ”personlig interesse” i flere indsatte*” på frihedsbrevet.dk.

Af artiklen fremgår følgende:

”Det korte af det lange

Endnu en møgsag rammer velfærdsdirektøren [Klager] og hendes koncern, der i årevis skovlede penge ind fra det offentlige ved at tilbyde staten ydelser til voldsramte, arbejdsløse, psykisk syge og andre socialt udsatte borgere.

I 2020 mistede [Klager] nemlig en milliondyr behandlingsopgave med kriminelle misbrugere, efter hun flere gange overtrådte reglerne i Herstedvester Fængsel og udviste for meget personlig interesse i flere indsatte.

Det viser en aktindsigt, som Frihedsbrevet har fået.

Indtil kontrakten mellem fængslet og [Klager]s virksomhed blev ophævet ”med øjeblikkelig virkning” betalte Kriminalforsorgen dyrt for hendes misbrugsbehandling til tusindvis af indsatte.

På samme måde har andre myndigheder betalt millioner og atter millioner til [Klager]s private sociale tilbud. Men trods en årelang og lind strøm af opgaver, gik velfærdsdirektørens koncern sidste år konkurs med en stor milliongæld til det danske samfund.

Siden har Frihedsbrevet kunne afsløre, at der op til konkurserne blev brugt store dele af de offentlige midler på eksempelvis heste, skønhedsbehandlinger, tøj og udlandsrejser. Udgifter, som eksperter i flere tilfælde kalder ulovlige, men som [Klager] selv kalder ”helt naturlige”.

Der er det vigtigt

Staten mister indimellem store beløb, som kunne gå til velfærd, ved at give tilskud til eller betale for sociale ydelser ved private virksomheder, der ikke overholder reglerne, eller som går konkurs.

Sagen om [Klager] og hendes mange konkurser er et eksempel på netop det.

Ifølge kuratorredegørelser står forskellige kreditorer - herunder det offentlige - nemlig lige nu med et samlet krav mod [Klager]s virksomheder på næsten 14 millioner kroner.

Samtidig har Frihedsbrevet afsløret mistænkelige udgifter op til konkurserne, at voldsramte kvinder manglede mad og varme på hendes krisecenter, og at [Klager] tilsyneladende berigede sine teenagebørn med ansættelser, pengeoverførsler og bestyrelsesposter.

Det skete der

Efter flere år med succes led [Klager]s gode ry og rygte et gevaldigt knæk, da Kriminalforsorgen den 9. oktober 2020 trak stikket på et stort samarbejde.

Fra den ene dag til den anden blev en indbringende kontrakt mellem en af [Klager]s misbrugsbehandlingsvirksomheder og Herstedvester Fængsel ophævet - ifølge en aktindsigt, fordi der skete en "væsentlig misligholdelse" af deres aftale.

De uddybende begrundelser for fyringen står hen i det uvisse, idet væsentlige dele af de dokumenter, Frihedsbrevet har modtaget, er anonymiseret. Dog skriver Kriminalforsorgen i opsigelsen af [Klager] som leverandør, at de havde noget, som viste, at deres kontrakts såkaldte fortrolighedsbestemmelser var blevet overtrådt.

Værd at bemærke

En interessant detalje i miseren er et notat, som blev udarbejdet, tre dage inden samarbejdet stoppede brat.

Her beskriver en enhedschef i Kriminalforsorgen, hvordan [Klager] opførte sig i fængslerne.

"Siden samarbejdets start i 1. juli 2018 har der været behov for gentagne gange at samle [Virksomhedsnavn B] teamet sammen med [Klager] for at sikre, at de alle er bekendt med regler, retningslinjer samt begrænsninger for at arbejde i et lukket fængselsregi. Både sikkerhedsforanstaltninger og omgang med indsatte," står der indledningsvist om samarbejdet med [Virksomheden], der også tidligere har heddet både [Virksomhedsnavn A] og [Virksomhedsnavn B].

Men herefter påpeger enhedschefen, at det primært er direktøren [Klager] selv, der skabte problemer:

"Særligt [Klager] har givet grund til løbende gentagelser på disse møder. "

[Klager] kritiseres i notatet for flere gange at have udvist personlig interesse for indsatte, som hendes virksomhed ikke var ansat til at behandle. Og at [Klager]s opførsel udløste klager blandt fængslets betjente.

"[Klager] har udvist manglende forståelse for sin rolle," står der også.

Det fremgår yderligere, hvordan velfærdsdirektøren ved flere møder blev bedt om at stoppe sin kontakt til uvedkommende indsatte og minimere sin færden i fængslet. Men det blev tilsyneladende ikke aktuelt - tre senere opsagde fængslet [Klager]s virksomhed øjeblikkeligt på grund af kontraktbrud.

Så meget tjente hun

Misbrugende og behandlingskrævende indsatte var fra 2015 og frem til det kuldsejlede samarbejde en guldgrube for [Klager]. Ifølge de konkrete kontrakter, som Frihedsbrevet er i besiddelse af, indkasserede arbejdet hendes virksomheder årlige vederlag på henholdsvis:

1,8 millioner kroner for behandlingsindsatser i Ringe.

2 millioner kroner for behandlingsindsatser i Herstedvester.

4,7 millioner kroner og senere 2,9 millioner kroner for behandlingsindsatser i Søbysøgård.

Ifølge Frihedsbrevets sammentælling kostede ydelserne, hun leverede i perioden, derfor sammenlagt omkring 31,3 millioner.

Det anseelige beløb dækkede ifølge et svar fra Kriminalforsorgen over behandling til 2.612 indsatte i alt.

Det siger hun

[Klager] har i interviews afvist al kritik af sin økonomi op til konkurserne.

Hun har i den forbindelse kaldt udgifter til fx heste, rejser og skønhedsbehandlinger for ”helt naturlige” for private, sociale tilbud og understreget, at hun altid bare har været en ”total ildsjæl”, der har været optaget af at hjælpe mennesker.

Over for Frihedsbrevet har [Klager] valgt hverken at kommentere kritikken af hendes opførsel i Herstedvester eller den millionkontrakt, hun mistede.

Dog viser dokumenter i aktindsigten, at [Klager] dengang mente, at kontrakten blev ophævet uberettiget. Hun har derfor også sendt en kurator i hælene på Kriminalforsorgen, som, hun mener, skylder hende 1,5 millioner kroner.

Et krav, som Kriminalforsorgen dog insisterer på, er ugyldigt. ”

Frihedsbrevet bragte den 21. september 2022 artiklen ”*Omstridt direktør rekrutterede pædofil i fængslet: Blev ansat på tilbud for udsatte borgere*” på frihedsbrevet.dk.

Af artiklen fremgår følgende:

”Det korte af det lange

Den selvudnævnte ildsjæl og velfærdsdirektør [Klager] jagtede ansatte til sin koncern af offentligt finansierede behandlingstilbud i Herstedvester Fængsel.

Som Frihedsbrevet tidligere har beskrevet, mistede [Klager] en milliondyr behandlingsopgave i fængslet finansieret af skattekroner, efter hun udviste ”personlig interesse” i indsatte.

Nu kan Frihedsbrevet så afsløre, at hun brugte sin privilegerede adgang i Herstedvester til at ansætte en af de indsatte, så snart vedkommende havde afsonet en dom for incest.

Ansættelsen af den pædofilidømte vakte forargelse og kritik blandt flere daværende medarbejdere.

”Jeg er stor tilhænger af resocialisering, men at ansætte en person, dømt for incest, i et tilbud, hvor der findes misbrugere, voldsramte og psykisk syge, som måske har lige netop den type af traumer i bagagen. Det, synes jeg, er helt på månen og endnu et bevis på, at [Klager]s dømmekraft på alle måder var og er forfejlet,” siger en tidligere medarbejder og chef anonymt til Frihedsbrevet.

Af hensyn til sagens ofre nævner vi ikke navnet på den pædofilidømte, som heller ikke ønsker at udtale sig til artiklen. Vedkommende bekræfter dog at have mødt [Klager] i Herstedvester Fængsel, og at direktøren efterfølgende ansatte hende i en betydningsfuld stilling.

[Koncernen] er i dag gået konkurs med en stor milliongæld til det offentlige, og både eksperter og tidligere ansatte frygter på baggrund af lække kontoudtog, at offentlige midler er gået til at forsøge [Klager]s eget liv med luksus.

[Klager] selv har ikke ønsket at udtale sig om ansættelsesforløbet, men afviser at have brugt offentlige midler på private formål.

Derfor er det vigtigt

[Klager] har siden 2007 drevet et hav af forskellige private, sociale tilbud rettet mod udsatte borgere.

For eksempel har hun haft krisecentre til voldsramte kvinder, ludomanibehandling, et privathospital specialiseret i spiseforstyrrelser, indsatser til arbejdsløse og behandlinger til misbrugere.

Pengene er derfor også væltet ind fra blandt andre Region Hovedstaden, Socialstyrelsen, Sundheds- og Ældreministeriet, forskellige kommuner landet over og Kriminalforsorgen.

Men billedet af [Klager] som en kvinde, hvis hjerte banker for sårbare og udsatte, krakelerer nu gevaldigt.

Frihedsbrevet har tidligere kunnet afsløre, at store dele af statens penge er gået til eksempelvis skønhedsbehandlinger, heste, shopping, rejser og bøder. Udgifter, som både tidligere medarbejdere og eksperter mener, er [Klager]s private forbrug.

I dag er alle virksomhederne gået konkurs, og tilbage er blot en stor gæld til staten. Hele sagen om [Klager] er derfor også et eksempel på, hvordan midler tiltænkt til nogle af samfundets svageste kan gå tabt og hvordan regnskabsmæssige problemer kan stå på i årevis, uden nogen griber ind.

Det har vi fundet ud af

Før [Klager] gik konkurs sidste år, var Kriminalforsorgen en af hendes indbringende indtægtskilder. I en årrække leverede hun nemlig misbrugsbehandlinger til flere danske fængsler.

Men i 2020 gik samarbejdet i vasken, og Kriminalforsorgen trak stikket på en milliondyr kontrakt fra den ene dag til den anden.

Kort forinden kritiserede Kriminalforsorgen [Klager] for at overtræde interne regler i et af deres fængsler og for at udvise personlig interesse i indsatte, som hun ikke var ansat til at behandle.

”[Klager] har udvist manglende forståelse for sin rolle,” konstaterede en enhedschef om hendes opførsel i et officielt notat, viser en aktindsigt.

Af dokumenter fremgår det også, hvordan velfærdsdirektøren ved flere møder blev bedt om at stoppe sin kontakt til uvedkommende indsatte og minimere sin færden i fængslet. Men den henstilling tog [Klager] sig tilsyneladende ikke af. Tværtimod.

Nu kan Frihedsbrevet nemlig afsløre, at en af de indsatte, som direktøren udviste interesse for, senere blev ansat i en betydningsfuld stilling, efter den dømte havde udstået en flerårig fængselsdom for at have misbrugt sit eget barn seksuelt.

Frihedsbrevet går af hensyn til sagens ofre ikke ind i detaljer om den specifikke incestsag, men en aktindsigt i rets- og dombøger viser, at der var tale om forhold af grov karakter.

Derudover fortæller flere tidligere medarbejdere, at det til at begynde med var hemmeligt, at deres nye kollega havde en dom bag sig, men at rygten spredte sig efter noget tid. Og at historien og [Klager]s valg skabte røre.

Blandt andet kalder en tidligere anonym chef i et tilbuddene valget for ”aparte og ubehageligt”.

”Det siger meget om den manglende ordentlighed og det menneskesyn, som [Klager] åbenbart havde,” uddyber en anden.

Det mangler vi svar på

Frihedsbrevet har enkelte gange fået [Klager], der i dag har skiftet navn til [Klager], i tale.

Her har hun afvist alle anklager om, at der er blevet brugt penge på private formål i hendes koncern.

”Vi har haft en fuldstændig almindelig, sund virksomhed og hjulpet mange, mange, mange mennesker igennem rigtig mange år. Og det er jeg rigtig stolt af. Og er der så en eller anden klovn, der har bogført noget forkert; jamen, så er det sådan, det er. Jeg ved jo heldigvis bare, at selv hvis hun (en tidligere bogholder red.) har bogført noget som værende mit private forbrug, jamen, så er der en mellemregning, og jeg har smidt mange flere penge ind i firmaet, end hun nogensinde kan have bogført forkert i hvert fald. Så jeg er fuldstændig tryk omkring det,” lyder det, inden direktøren lægger på.

Siden har Frihedsbrevet forelagt [Klager] alle kritikpunkter i denne artikel, men hun er ikke vendt tilbage med et svar. ”

Øvrige oplysninger

Frederiksberg Kommune politianmeldte den 13. januar 2021 [Klager] for blandt andet misbrug af offentlige midler til et krisecenter.

Pressenævnet har fra [Klager] modtaget kopi af Retten i Næstveds kendelser af 8. oktober 2021 og 30. november 2021 om navneforbud for [Klager].

Pressenævnet har endvidere fra [Klager] modtaget kopi af Retten i Næstveds kendelse af 19. august 2022 om opretholdelse af navneforbud for [Klager] samt kopi af Østre Landsrets kendelse af 22. september 2022, som stadfæster byrettens kendelse.

Den 23. december 2022 rettede [Klager] henvendelse til Frihedsbrevet med anmodning om sletning af artiklerne. Frihedsbrevet afviste den 2. januar 2023 [Klager]s anmodning. [Klager]s klage over Frihedsbrevets afvisning er modtaget i Pressenævnet den 10. januar 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har anført, at Frihedsbrevet har afvist hendes anmodning om at slette de påklagede artikler.

I den forbindelse har [Klager] navnlig henvist til, at artiklerne har haft betydelig skadevirkning for hende. [Klager] er på grund af artiklerne blevet fyret fra en stilling som leder for et opholdssted, ligesom artiklerne medfører, at hun udsættes for unødvendig krænkelse.

[Klager] har bemærket, at det er Frihedsbrevet, der skal sikre sig, om der foreligger navneforbud, og om offentliggørelse af en/flere artikler overtræder navneforbuddet, som er nedlagt i straffesagen mod hende, hvilket Frihedsbrevet ikke har gjort i dette tilfælde. Artiklerne blev skrevet under behandlingen af den kære, som Frihedsbrevet iværksatte mod Retten i Næstveds kendelse om navneforbud, som blev opretholdt ved senere kendelse og stadfæstet af Østre Landsret.

[Klager] har afslutningsvis oplyst, at hendes advokat Finn Walther Petersen har politianmeldt Frihedsbrevet ved den ansvarshavende redaktør [Chefredaktøren] samt journalisterne [Journalist A] og [Journalist B] for overtrædelse af navneforbuddet i straffesagen mod hende, jf. retsplejelovens § 34 b, jf. § 31.

2.2 Frihedsbrevets synspunkter

Sletning – punkt B. 8

Frihedsbrevet har anført, at der, efter Frihedsbrevets opfattelse, ikke er grundlag for at slette artiklerne.

Frihedsbrevet fandt grundlag for at bringe [Klager]s navn i samtlige af de artikler, som Frihedsbrevet har skrevet om hende, da hun helt indlysende bærer gyldne kæder som ejer og direktør i en stor koncern, der modtager store millionbeløb fra staten.

Det er Frihedsbrevets vurdering, at navneforbuddet er ikke overtrådt, da artiklerne alene er baseret på research og information, der ikke kan tilbageføres til den verserende straffesag mod [Klager]. Frihedsbrevet har således ikke omtalt den politimæssige del af sagen mod [Klager] med et eneste ord.

Det forhold, at [Klager] fejlagtigt har vurderet, at Frihedsbrevet har overtrådt navneforbuddet, ændrer ikke på Frihedsbrevets beslutning om at bringe artiklerne og hendes navn. I den forbindelse har Frihedsbrevet bemærket, at Pressenævnet ikke er den rette myndighed til at vurdere eventuelle overtrædelser af navneforbud.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Jørn Mikkelsen, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler for god presseskik, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i medieansvarslovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmålet om, hvorvidt mediet har overtrådt navneforbuddet efter reglerne i retsplejeloven, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har klaget over, at Frihedsbrevet har afvist hendes anmodning om at slette de påklagede artikler.

Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruksene til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af B. 8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklerne indeholder kritisk omtale af [Klager] med beskyldninger om en mistænkelig og mulig ulovlig forvaltning af offentlige midler, som hendes virksomheder modtog.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklerne fra 2022 på frihedsbrevet.dk, som angår forhold i relation til [Klager]s forhenværende stilling som direktør i en række virksomheder, indeholder oplysninger, der må anses for at være af en sådan følsom karakter, at de er særligt belastende for [Klager].

Pressenævnet finder imidlertid, at det ikke kan anses for at være en overtrædelse af god presseskik, at Frihedsbrevet har afvist at slette artiklerne. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [Klager] har indtaget en fremtrædende rolle som direktør for en række virksomheder, der har udført opgaver på vegne af offentlige myndigheder, herunder blandt andet behandlingstilbud henvendt til udsatte borgere. Nævnet har også lagt vægt på sagens karakter, alvor og aktualitet, herunder at [Klager] er mistænkt for omfattende misbrug af offentlige midler samt økonomisk svindel, og at omtalen angår [Klager]s erhvervsmæssige aktiviteter. Det er nævnets opfattelse, at oplysningerne er af væsentlig interesse for offentligheden. Nævnet bemærker, at [Klager]s afvisning af beskyldningerne fremgår af artiklerne.

Pressenævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere Frihedsbrevet for ikke at have imødekommet [Klager]s anmodning om at slette artiklerne.

Afgjort den 23. maj 2023